

*Ad spørgsmål 32.*

Ved den forhøjelse af indtægtsgrænsen for adgang til forskudsvis at modtage underholdsbidrag og andre børnebidrag efter forsorgsloven, som blev gennemført ved lov nr. 267 af 25. juni 1960, blev der ikke samtidig foretaget en forhøjelse af indtægtsgrænsen for adgang til at modtage børnetillæg til invalidepension, folkepension eller enkepension. En ændring kan ikke gennemføres i forslaget til lov om offentlig forsorg, men må i givet fald ske ved en ændring af lovene om de nævnte pensioner. Det samme gælder med hensyn til bestemmelsen om, at ydelse af børnetillæg til pensionerne for børn mellem 15 og 18 år forudsætter, at pensionisten har væsentlige udgifter til barnets skolegang, lære eller anden uddannelse.

Med hensyn til optagelse på plejehjem er forholdet efter den gældende lovgivning, at det er overladt til amterne og kommunerne at oprette sådanne hjem eller at indgå overenskomst med hjem, oprettet på privat initiativ, dog således at overenskomsterne skal godkendes af socialministeriet. Det vil kunne være praktisk, navnlig for et plejehjem, til hvilket patienter kommer fra hele landet, at en af socialministeriet godkendt overenskomst også kan gælde for andre amter eller kommuner end dem, der har været part i overenskomsten, og der vil herfra blive stillet ændringsforslag til lovforslagets § 9 med henblik herpå.

Spørgsmålet om tilsyn med de private plejehjem vil kunne drøftes med udvalget under et samråd, jfr. udvalgets skrivelse af 16. februar 1961, punkt i.

I skrivelse af 2. februar 1961 har udvalget udbedt sig socialministeriets besvarelse af følgende spørgsmål:

[Spørgsmål 11].

I denne anledning skal man oplyse følgende:

*Ad spørgsmål 11.*

Følg statsregnskabet for finansåret 1958-

59 andrager socialministeriets driftsudgifter vedrørende særfor sorgen ca. 166 mill. kr. I dette tal er dog ikke medregnet de fulde udgifter vedrørende sindssygeforsorgen, idet socialministeriets budget vedrørende denne forsorgsgren alene omfatter udgifter vedrørende trængende og ikke medtager udgifterne for de patienter, hvor patienten selv — eller hans forsørger — er i stand til at betale den fastsatte takst for opholdet. For sådanne patienter afholdes udgifterne over indenrigsministeriets budget eller for så vidt angår Københavns kommunes sindssygeforsorg over kommunens budget. Indenrigsministeriets udgifter til sindssygeforsorg har i finansåret 1958-59 andraget ca. 34 mill. kr. *Statskassens samlede udgifter ved driften af særfor sorgen har således udgjort i alt ca. 200 mill. kr. i det omhandlede finansår.*

Efter oplysning fra de forskellige institutioner er der som fuld takstmæssig betaling for patienter i 1958-59 indgået i alt 2.676.000 kr., medens der som indtægt gennem bidrag for „trængende“ i alt er indgået et beløb på ca. 890.000 kr., således at patienterne eller deres forsørgere i alt har betalt godt  $3\frac{1}{2}$  mill. kr. til delvis dækning af særfor sorgens udgifter.

Dertil kommer, at sygekasserne har ydet en betaling på 3.681.000 kr. for patienter indlagt for sygekassernes regning. (Heraf må ca. 900.000 kr. betragtes som værende udgift for statskassen). Endvidere er der for invalide- og folkepensionister i henhold til folkeforsikringslovens § 53 i det omhandlede finansår afregnet i alt 25,2 mill. kr. med statskassen. (Heraf må ca. 21,5 mill. kr. betragtes som værende udgift for statskassen).

De samlede indbetalinger vedrørende særfor sorgen i det omhandlede finansår andrager således i alt ca. *32,4 mill. kr.*, hvoraf invalide- og folkepensionen og betalingen fra sygekasserne tilsammen udgør ca. *28,9 millioner* (af hvilke 22,4 mill. kr. afholdes af statskassen). Af de samlede indbetalinger må ca. 2,8 mill. kr. skønnes at vedrøre betalingen for børn og unge under 18 år.

**Jul. Bomholt.**

/ N. Engberg.

Folketingets udvalg angående forslag til lov om offentlig forsorg.